

DATUM	27 & 28 april 2019
VOORGANGER	Ben Vocking
EERSTE LEZING	Handelingen 5, 12-16
EVANGELIE	Johannes 20, 19-31

OVERWEGING

Vorige week vierden we het feest van Pasen. Jezus is niet in de dood verzwolgen. Trouw leidt tot LEVEN.

Een leven van dienstbaarheid, van vergeven, van bemoedigen, van delen leidt tot LEVEN. Hij trekt met ons verder. Hij is onder ons aanwezig.

Dat hoorden we in de eerste lezing. Allen waren eensgezind. Steeds meer mensen sloten zich bij hen aan, ook uit de steden rond Jeruzalem. Eensgezind... d.w.z. mensen droegen elkaar; ze hielden elkaar vast; ze bemoedigden elkaar; ze waren niet onverschillig voor elkaar, zoals dat op veel plekken in onze wereld gebeurt.

- Kijk maar naar hoe Israël omgaat met de Palestijnen;
- naar wat er gebeurt in Sudan;
- naar de grote verschillen die we op veel plekken in onze wereld zien tussen rijken en armen. (Ik denk aan wat iemand een paar dagen geleden schreef: in een paar dagen was er een miljard voor de Notre Dame; maar de armen worden aan hun lot overgelaten , ondanks de woorden van Jezus: *ik had honger, en jullie hebben me te eten gegeven...* Het gaat bij Jezus nooit over gebouwen maar over mensen.)
- Ook in ons land zijn velen enkel met hun eigen belangen bezig. En dat gaat ten koste van grote groepen mensen, die aangewezen zijn op de voedselbank en niets extra's over hebben voor hun kinderen.

Het beeld van die eerste christelijke gemeenschap staat daar haaks op.

En het is goed dat we dat beeld met ons meedragen. Die eensgezindheid mogen we niet vergeten. We blijven daartoe uitgedaagd.

'In de avond van de eerste dag van de week kwam Jezus binnen.' Bij Johannes vallen Pasen en Pinksteren op één en dezelfde dag.

Jezus gedraagt zich alsof er op die eerste dag van de week een nieuwe schepping begint.

Denk nog naar eens aan het scheppingsverhaal uit Genesis: *'Toen boetseerde God de mens uit stof, van de aarde genomen, en Hij blies hem de levensadem in de neus; zo werd de mens een levend wezen.'*

Nu staat er dat Jezus over de leerlingen blaast, zeggend: *ontvangt de heilige Geest. Jullie hebben nu de macht om zonden te vergeven. Gods kracht is in jullie gekomen.*

Maar...Thomas was er niet op die eerste dag van de week

Thomas was onder de eerste leerlingen geen onbekende. We kennen hem van een paar opmerkingen die hij maakte.

Toen Jezus naar Bethanië in Judea wilde gaan, omdat zijn vriend Lazarus gestorven was, zeiden de leerlingen: Doe dat niet wat onlangs probeerden ze je daar te stenigen. Thomas zal dan zeggen: *laten ook wij gaan om met hem te sterven (Joh. 11, 16).*

En toen Jezus zei: jullie weten waar ik heenga, merkte Thomas op: wij weten niet waar u heengaat; hoe moeten we dan de weg kennen. Daarop volgde het woord van Jezus: Ik ben de weg, de waarheid en het leven. (Joh. 14, 4-6)

Thomas kende ook zijn medeleerlingen. Toen het menens werd met Jezus en ze hem gevangen namen, vlogen bijna allen weg, met uitzondering van Johannes. En Petrus verloochende hem. (Voordat de haan kraait zul je mij drie maal verloochenen. --- Staat daarom dat haantje op onze kerktorens om dat niet te vergeten???)

Toen deze groep leerlingen zei, dat ze Jezus gezien hadden, geloofde hij het niet. Op hen wilde en kon hij niet vertrouwen. Hij zat vol TWIJFELS. Dat kan toch niet wat ze mij zeggen, dat ze de Heer gezien hebben. Ik geloof hen niet; ik kan dat niet geloven.

Vreemd is dat niet. Ook sommigen van on kennen vele twijfels. En ik ben daar een van.... Is het allemaal wel waar wat er gezegd over het goddelijke...?

Sommigen spreken alsof alles heel helder is; alsof alles zo uit de hemel gevallen is...Thomas staat met zijn twijfels dicht bij ons dan we soms toegeven.

Maar dan wordt er verteld dat na acht dagen – op die volgende zondagse bijeenkomst waar Thomas aanwezig is – Jezus opnieuw verschijnt. Op het zien van Jezus reageert Thomas dan met de woorden: mijn Heer en mijn God.

Keizer Domitianus liet zich zo aanspreken. Zo laat Thomas horen: Jezus is de waarachtige vorst. Dat is niet de keizer, maar Jezus. In hem is God op een bijzondere wijze aanwezig.

Het is geen verwijt wat hij te horen krijgt. Jezus wenst ook hem vrede toe.

En ook Thomas is als volgeling van Jezus verder gegaan. Ook hij werd vertolker van de weg van Jezus, met name in het verre Oosten.

En dat wordt vandaag ook weer aan ons gevraagd: ondanks onze twijfels wordt ons vandaag in herinnering gebracht om mensen om ons heen niet aan hun lot over te laten.